

Bijbelstudie Centrum studie over
“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 1

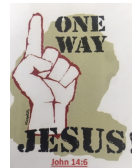
Geachte lezer,

Het verheugt ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

***alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen***

een kerk bepaalt **niet** wat de Bijbel leert.
maar
de Bijbel bepaalt wat een kerk moet onderwijzen

2 Tim. 4:2-4. **“verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtels keren”**.

“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 1

Laten we beginnen met te lezen 1 Cor. 15:1-28 *“Ik maak u bekend, broeders, het evangelie, dat ik u verkondigd heb, dat gij ook ontvangen hebt, waarin gij ook staat, waardoor gij ook behouden wordt, indien gij het zó vasthoudt, als ik het u verkondigd heb, tenzij gij tevergeefs tot geloof zoudt gekomen zijn. Want vóór alle dingen heb ik u overgegeven, hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften, en Hij is verschenen aan Kefas, daarna aan de twaalfen. Vervolgens is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie het merendeel thans nog in leven is, doch sommigen zijn ontslapen. Vervolgens is Hij verschenen aan Jakobus, daarna aan al de apostelen; maar het allerlaatst is Hij ook aan mij verschenen, als aan een ontijdig geborene.*

Want ik ben de geringste der apostelen, niet waard een apostel te heten, omdat ik de gemeente Gods vervolgd heb. Maar door de genade Gods ben ik, wat ik ben, en zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest, want ik heb meer gearbeid dan zij allen, doch niet ik, maar de genade Gods, die met mij is. Daarom dan, ik of zij, zó prediken wij, en zó zijt gij het geloof gekomen.

Indien nu van Christus gepredikt wordt, dat Hij uit de doden is opgewekt, hoe komen sommigen onder u ertoe te zeggen, dat er geen opstanding der doden is? Indien er geen opstanding der doden is, dan is ook Christus niet opgewekt. En indien Christus niet is opgewekt, dat is immers onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof.

Dan blijken wij ook valse getuigen van God te zijn, want dan hebben wij tegen God in getuigd, dat Hij de Christus opgewekt heeft, die Hij toch niet heeft opgewekt, indien er geen doden opgewekt worden. Immers, indien er geen doden opgewekt worden, dan is Christus ook niet opgewekt; en indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht, dan zijt gij nog in uw zonden. Dan zijn ook zij, die in Christus ontslapen zijn, verloren. Indien wij alleen voor dit leven onze hoop op Christus gebouwd hebben, zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen.

Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn. Want dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens. Want evenals in Adam alle sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die in Christus zijn bij zijn komst; daarna het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben.

Want Hij moet als koning heersen, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd heeft. De laatste vijand, die ontroond wordt, is de dood, want alles heeft Hij aan zijn voeten onderworpen. Maar wanneer Hij zegt, dat alles onderworpen is, is blijkbaar Hij uitgezonderd, die Hem alles onderworpen heeft. Wanneer alles Hem onderworpen is, zal ook de Zoon zelf Zich aan Hem onderwerpen, die Hem alles onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen”.

De opstanding van Jezus is baanbrekend want door die opstanding is een volledige omwenteling tot stand gebracht van zowel het wereldlijke als van het kosmische gebeuren.

We willen eerst bezien, wat de “opstanding” eigenlijk inhoudt en dat die opstanding ook een typisch kenmerk is van de waarachtige godsdienst. Paulus schrijft in 1 Cor. 15:12 *“hoe komen sommigen onder u ertoe te zeggen, dat er geen opstanding der doden is”?* Ook in die dagen waren er dus onder de Christelijke Gemeente al verkeerde leringen en daaruit zien wij hoe de vijand, de duivel, geen ogenblik stil zit om juist deze werkelijke opstanding in diskrediet te brengen.

Er zijn vele valse godsdiensten in de wereld en geen van deze godsdiensten belijdt de werkelijke opstanding van de totale mens.

Het woord **“opstanding”** betekent in het Grieks eigenlijk letterlijk **“weder opstaan”**, het wederopstaan van de gehele menselijke persoon in de door God geschapen eigen soort.

Zoals God in het begin Adam schiep, hem in een wonderbaar scheppingswerk een lichaam gaf en hem een adem des levens inblies, zo bestaat deze mens dus uit geest, ziel en lichaam.

En God had deze mens geschapen naar Zijn eigen beeld. Als die mens niet tot zonde was gekomen, dan had hij eeuwig leven gehad, dus eeuwig op deze aarde geleefd en die aarde vervuld met

“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 1

nakomelingen, die allen beeldragers van God zouden zijn geweest. Wij weten, hoe dit door de zondeval verstoord is, maar alles, wat door de zonde werd verstoord, wordt door God in Jezus weer opgericht en weer hersteld. Daarom zal eens die mens, zoals God hem in de beginne schiep, weer herleven in een volmaakt lichaam, volmaakte geest en volmaakte ziel, tot eer van God,

In **vers 35** van dit hoofdstuk schrijft Paulus hoe worden de doden opgewekt? En met wat voor lichaam komen zij? ***“Maar, zal iemand zeggen, hoe worden de doden opgewekt? En met wat voor lichaam komen zij?”***

Alle afwijkende godsdiensten, die door satan gecreëerd werden, zijn misleidingen, die misschien wel een eeuwig voortbestaan van de menselijke ziel verkondigen, maar niet zoals de Schrift het ons leert. Zij spreken van de onsterfelijkheid van de ziel en dat die ziel zal opgaan in de *“algeest”*.

Men spreekt ook van de onsterfelijkheid van de ziel, die voortleeft in het nageslacht. Vandaar dat al deze valse afgodendiensten en voorouder verering hebben en de geesten van de gestorvenen vereren, opdat zij in hun kinderen en verdere nakomelingen zullen voortleven. In wezen is dit spiritisme en demonenverering.

Wat de Schrift ons verkondigt leert men niet; dat leert ook de menselijke filosofische wijsbegeerte niet. (wijsbegeerte is een zeer belangrijk leerstof onderdeel bij de studie op de theologische scholen) Zie maar, als Paulus door God Geest geleid in Athena is en op de Areopagus een rede moet houden. U leest dat in **Hand. 17:18** ***“En ook enige van de Epikureïsche en Stoïcijnse wijsgeren twistten met hem en sommigen zeiden: Wat zou die betweter willen beweren? Maar anderen: Hij schijnt een verkondiger van vreemde goden te zijn; want hij bracht en evangelie van Jezus en van de opstanding”***.

Dat was hun niet bekend! En toen Paulus zijn redevoering gehouden had, eindigde hij: **Hand. 17:30** ***“God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden der onwetenschap, heden aan de mensen, dat zij allen overal tot bekering moeten komen, omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij de aardbodem rechtvaardig zal oordelen door een man, die Hij aangewezen heeft, waarvan Hij voor allen het bewijs geleverd heeft door Hem uit de doden op te wekken. Toen zij nu van een opstanding van doden hoorden, spotten sommigen, maar andere zeiden: Wij zullen u hierover nog wel eens horen”***.

Daar wil de mens niets van weten; de wijsheid van deze wereld niet en ook de afwijkende godsdiensten niet want dat houdt in, dat men allen overal tot bekering moet komen, want Hij heeft een dag bepaald, dat Hij de aardbodem rechtvaardig zal oordelen.

En dat oordeel zal voor ieder mens betrekking hebben op wat hij in zijn lichaam verricht heeft, hetzij goed, hetzij kwaad. Daarom zal ieder mens weer opstaan uit de doden, niemand uitgezonderd. De één zal opstaan ten leven, de ander tot verdoemenis, zoals Jezus Zelf zegt. **Joh. 5 vanaf vers 27-29.** ***“En Hij heeft Hem macht gegeven om gericht te houden, omdat Hij de Zoon des mensen is. Verwondert u hierover niet, want de ure komt, dat allen, die in de graven zijn, naar zijn stem zullen horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel”***.

Dit is ons niet alleen in het Nieuw Testament geopenbaard maar de gehele Bijbel spreekt ervan. De aartsvaders geloofden in deze opstanding; denkt u maar aan Abraham als hij zijn zoon Isaak op de berg Moria moet offeren. Een wonderbaar beeld immers van God, die Zijn eigen Zoon als offer zal geven.

Van Abraham staat dan geschreven in **Hebr. 11:17-19** ***“Door het geloof heeft Abraham, toen hij verzocht werd, Isaak ten offer gebracht, en hij, die de beloften aanvaard had, wilde zijn enige zoon offeren, hij, tot wie gezegd was: Door Isaak zal men van nageslacht van u spreken. Hij heeft overwogen, dat God bij machte was hem zelfs uit de doden op te wekken, en daaruit heeft hij hem ook bij wijze van spreken teruggekregen”***.

Abraham twijfelde niet aan de beloften Gods, dat uit Isaak nakomelingschap zou voortkomen. Dus, als God hem vroeg om Isaak te offeren, dan zou God hem ook weer opwekken.

“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 1

Ook Job roept het uit in **Job 19:25** ***“Maar ik weet: mijn Losser leeft”***. Job wist dat hij aan het eind van de tijd Hem zou aanschouwen vanuit zijn vlees.

Ook Jesaja heeft ervan gesproken in **Jes. 26:19** ***“Herleven zullen uw doden – ook mijn lijk – opstaan zullen zij. Ontwaakt en jubelt, gij, die woont in het stof! Want uw dauw is een dauw van licht; en de aarde zal aan de schimmen het leven hergeven”***.

Ook de profeet Daniël gelooft in en profeteert over de opstanding van alle vlees aan het eind der dagen. **Dan.12:2** ***“Velen van hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken, dezen tot eeuwig leven genen tot versmading, tot eeuwig afgrijzen”***. Ziet u, ook hier weer een opstanding ten leven en een opstanding ter veroordeling.

In **Daniël 12:13** wordt aan Daniël zelf gezegd dat ook hij daar bij zal zijn. ***“Maar gij (Daniël), ga het einde tegen, en gij, zult rusten en opstaan tot uw bestemming aan het einde der dagen”***. Dan verkrijgt een mens pas zijn bestemming: zij, die een opstanding ten leven hebben, een heerlijke bestemming, waarvan men zelfs niet gedroomd kan hebben, óf een opstanding tot eeuwig afgrijzen voor hen, die in dit leven Gods genade niet hebben aangegrepen.

Deze opstanding werd ook door het vrome Jodendom geleerd. Paulus haalt dit aan, als hij voor het Sanhedrin staat. **Hand. 23:6** ***“En daar Paulus wist, dat het ene deel behoorde tot de Sadduceeën en het andere tot de Farizeeën, riep hij in de Raad: Mannen broeders, ik ben een Farizeeër, een zoon van Farizeeën, ik sta terecht om de hoop en de opstanding der doden”***. Ja, dat sloeg in als een bom, opstanding is de kernkracht van heel ons geloof! **Vers 7** ***“En toen hij dit zeide, kwam er tweedracht tussen de Farizeeën en de Sadduceeën en de menigte werd verdeeld”***.

Ik geloof, dat wanneer vandaag de dag in de Christelijke kerken de opstanding recht verkondigd zou worden, al die Sadduceeën er gauw uit zouden lopen en dan blijft het waarachtige geloof over. **Vers 8-9a** ***“Want de Sadduceeën zeggen, dat er geen opstanding is, noch engel of geest, maar de Farizeeën belijden zowel het één als het ander. En er ontstond groot geschreeuw”***.

In **Hand. 24** lezen wij hoe Paulus voor Felix staat en zich moet verantwoorden tegenover een groep, die het Sanhedrin had gezonden. Dan zegt Paulus in **ver 14-15** ***“Maar dit erken ik voor u, dat ik naar die weg, die zij een secte noemen, inderdaad de God der vaderen vereer, gelovende al hetgeen in de wet en in de profeten geschreven staat, terwijl ik van God hoop, gelijk ook dezen zelf het verwachten, dat er een opstanding van rechtvaardigen en onrechtvaardigen zal zijn”***.

Ook het orthodoxe Jodendom belijdt en gelooft dat. Wat echter in het Oude Testament verborgen was, was dat er een periode zou zijn tussen de opstanding der rechtvaardigen en die der onrechtvaardigen. Dat hebben wij in het Nieuwe Testament geopenbaard gekregen, nadat Jezus als Eersteling uit de doden het geweldig baanbrekende werk verricht had, het Goddelijk baanbrekend werk voor ns en voor heel de schepping.

De opgestane en verheerlijkte Jezus openbaart dat op Patmos aan de grijze, oud geworden apostel Johannes. **Openb. 20:4b-6** ***“en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang. De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding; over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, (die) duizend jaren”***. Wanneer dus die duizend jaren voleindigd zijn, komt de laatste opstanding voor de grote witte Troon, de opstanding ten oordeel.

U ziet, hoe de ganse Schriften hiervan getuigen en hoe dit inderdaad de kern is van het waarachtige geloof. Zegt Paulus dat ook niet duidelijk in **1 Cor. 15:14** ***“En indien Christus niet is opgewekt, dan is immers onze prediking zonder inhoud”***. Zijn prediking zou dode letter geweest zijn en ook het geloof zou dood zijn.

In **vers 17** van datzelfde hoofdstuk staat ***“en indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder***

“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 1

vrucht”. Dat zou een geloof zijn dat geen leven brengt en dus ook geen vrucht draagt voor God. ***“dan zijt gij nog in uw zonden”***. Dan zijn wij onze zonden niet kwijt, dan is Jezus tevergeefs gestorven.

“Dan zijn ook zij, die in Christus ontslapen zijn, verloren”, zegt Paulus erachter en hij vervolgt ***“Indien wij alleen voor dit leven onze hoop op Christus gebouwd hebben, zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen. Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn”***.

Ik heb u al gezegd; de opstanding van Jezus als eersteling is baanbrekend en absoluut voldoende om de gehele schepping, die door de zondeval in disorde, in een verschrikkelijke toestand is geraakt, totaal te vernieuwen en te doen herleven.

En dit alles op grond van het geweldige feit, dat Hij als de eeuwige Zoon van God, Zoon des mensen werd en dat Hij dit geweldige offer bracht in Zijn lichaam, om daardoor de zonden der gehele wereld weg te dragen en weg te doen in het graf, om dan door de almacht Gods triomferend te verrijzen (opnieuw geboren te worden) naar geest, ziel en lichaam op de Paasmorgen (het feest van de eerstelinggarf) als de nieuwe mens, het hoofd van de gehele nieuwe schepping!

Daardoor is er een volledige omwenteling begonnen voor deze wereld, voor de gehele kosmos, voor het universum, een omwenteling, die zich met Zijn opstanding heeft ingezet en die in al zijn geweldigheid zal gaan ontplooiën.

Want door dit offer van Jezus en Zijn lichamelijke verrijzenis uit de doden, heeft Hij alle machten der duisternis beslissend en op de beslissende plaats van al hun macht beroofd en totaal overwonnen. Alles wat met de duivel en zijn trawanten, met de zonde en de ongerechtigheid, met de dood en dodenrijk te maken heeft, de gehele onttakeling van de mens naar geest, ziel en lichaam, is door Hem tenietgedaan en overwonnen.

Hij deed héél die mens in Zijn graf en mét die mens de verdorven schepping. Hij heeft getriomfeerd over al deze machten der duisternis. Wat dan een grote genade en heerlijkheid, dat wij daar eerstelingen van mogen zijn, zoals Hij de eersteling is uit de doden.

Paulus zegt: ***“ieder in zijn eigen rangorde”***. Er is een Goddelijke rangorde. ***1 Cor. 15:23 “Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij Zijn komst”***.

Allereerst dus voor hen, die in de genadetijd tot het Licht mogen komen, als zij gehoor geven aan de roepstem van het Evangelie Gods, zoals de apostelen dat predikten. In ***1 Cor. 15:1*** zegt Paulus: ***“Ik maak u bekend, broeders, het evangelie, dat ik u verkondigd heb, dat gij ook ontvangen hebt”***. Paulus zegt duidelijk ***“het”*** Evangelie, want er is maar één Evangelie.

Daarna merkt hij op ***“dat ik u verkondigd heb, dat gij ook ontvangen hebt”***. Dát is dus de verkondiging van de mens: willen wij het aannemen? Paulus vervolgt: ***“waarin gij ook staat, waardoor gij ook behouden wordt, indien gij het zó vasthoudt als ik het u verkondigd heb, tenzij gij tevergeefs tot geloof zoudt gekomen zijn”***. Daar hebben wij weer de kern van het gehele Evangelie.

“Want vóór alle dingen heb ik u overgegeven, hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften”. Kort en krachtig!

Als wij door Gods genade het Evangelie willen ontvangen, dat Jezus voor onze zonden gestorven is en opgewekt (opnieuw geboren) tot onze rechtvaardigmaking, dan worden wij door dat geloof in Hem gerechtvaardigd. Dat is het eerste heerlijke feit van Zijn dood en opstanding.

Rom.4:23-25 schrijft Paulus: ***“Echter niet om Zijntwil alleen werd geschreven: het werd Hem tegerekend, maar ook om onzentwil, wien het zal worden toegerekend, ons, die ons geloof vestigen op Hem, die Jezus, onze Here, uit de doden opgewekt heeft, die is overgeleverd om onze overtredingen en opgewekt om onze rechtvaardiging”***.

“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 1

Ook hier staat de opstanding weer centraal. Het valt mij altijd weer op, dat overal, waar men nog een rechtzinnig Evangelie brengt, men wel over het kruis spreekt, maar niet over de opstanding van Jezus. De opstanding stond centraal bij de apostelen van de Heer; ze gaven met grote kracht getuigenis van de opstanding van Jezus uit de doden.

Dat is de overwinningsboodschap want wij lezen ***“wien het zal worden toegerekend”*** (de gerechtigheid Gods door het geloof) ons, die ons geloof vestigen op Hem, die Jezus, onze Here, uit de doden opgewekt (opnieuw geboren) heeft, die is overgeleverd om onze overtredingen en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.

Zonder Zijn opwekking uit de doden géén rechtvaardigmaking! Want die in Jezus is, is immers een nieuwe schepping. Door Zijn kruisdood en opstanding zijn wij wedergeboren, dat is een beslissende factor – als u daarin gelooft.

Getuigt de apostel Petrus dit niet? **1 Petr. 1:3. “Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons naar Zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop”.**

Christenen, die alleen een prediking krijgen tot aan en bij het kruis, breken nooit door tot een nieuw leven. Het kruis moest eerst een eind maken aan het oude bestaan uit Adam, aan het oude leven; maar, was Jezus niet uit de doden opgestaan, dan waren wij verloren geweest. Door Zijn opstanding uit de doden zijn wij mede-opgestaan in nieuwheid des levens, waarvan ook onze waarachtige Bijbelse doop spreekt; ***“met Hem begraven en met Hem opgestaan in nieuwheid des levens”***.

Alleen op grond van dit feit worden wij allen een kind van God, anders niet. Hoe duidelijk spreekt Jezus daarover in **Lucas 20**. Daar komen de Sadduceeën met hun strikvragen om Hem te verzoeken. Zij geloofden immers niet in de opstanding en wat is het antwoord van Jezus? **Luc. 20:34 “En Jezus zeide tot hen: De kinderen dezer eeuw huwen en worden ten huwelijk genomen, maar die waardig gekeurd zijn deel te verkrijgen aan die eeuw en aan de opstanding uit (dit “uit” is toekomstige) de doden, huwen niet en worden niet ten huwelijk genomen. Want zij kunnen niet meer sterven; immers zij zijn aan de engelen gelijk en zij zijn kinderen God omdat zij kinderen (grondtekst: “zonen”) der opstanding zijn”.**

Bent u een opstandingskind? Leeft u uit de kracht van Jezus opstanding? Of zit u nog altijd met uw oude mens te tobben? Waarom gelooft u het Evangelie Gods niet? Hij is wel gestorven – dat moest eerst plaatsvinden voor onze zonden – maar Hij is opgestaan tot onze rechtvaardigmaking, opdat wij wedergeboren zouden worden in Hem, zonen van de levende God!

Wij zijn kinderen Gods, omdat wij kinderen der opstanding zijn. Als u een opstandingskind bent, dan leeft u niet meer want dan is de oude mens gekruisigd en begraven en dan leeft Jezus in u. Als wij die zekerheid hebben, is dat ons leven geworden, dan zoeken wij het niet meer hier beneden in deze wereld – want die gaat voorbij – maar dan is ons leven met Jezus verborgen in God; dan zoeken wij de dingen die boven zijn, waar Jezus is.

Dat is dan het tweede heerlijke feit van Zijn dood en opstanding!

Het derde geweldige feit voor ons is dit: Door Zijn kruisdood en opstanding – en vooral het laatste – zijn wij tot één lichaam geworden, het Lichaam van Jezus, de Gemeente Gods. Want allen, die tot waarachtig geloof in Jezus gekomen zijn, zijn op hetzelfde uur, op het zelfde ogenblik door God gevonnist in het Lichaam van Zijn Zoon.

Hij stierf immers voor ons allen, die tot geloof gekomen zijn en Hij heeft dat oude begraven, dat oude met al zijn ruzies, tweedracht, hoogmoed, met zijn vleselijke, verstandelijke, wijze en godsdienstige dingen; het is alles weggedaan!

Dan gaat met ons gebeuren wat met Mozes gebeurde. Hij had 40 jaar lang aan het hof van Farao de hoogste wereldse wijsheid en theologie gestudeerd. Maar God vertelt hem dat Hij hem zo niet gebruiken

Bijbelstudie Centrum studie over
“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 1

kan; hij moest eerst afleren wat hij geleerd had, dat alles helemaal vergeten. Want dán pas zal God hem kunnen zenden.

Want het grote wonder is: Hij deed niet alleen die hele oude mens met al zijn wijsbegeerte en eigen godsdienstige inzichten en al zijn hoogmoed weg in het graf, maar Hij verrees in de éne Lichaam. Wij zijn allemaal in datzelfde Opstandingslichaam mede opgestaan, nadat wij met Jezus mede waren gekruisigd en begraven. Wij zijn tot nieuw leven gebracht en nu één in Hem, leden van Zijn Lichaam. Waar Jezus leven regeert, functioneert de Gemeente ogenblikkelijk.

Nu nog een vierde feit voor ons. Straks, als Jezus komt voor Zijn Gemeente, zullen degenen, die in Hem ontslapen zijn, eerst opstaan tussen de doden uit en een verheerlijkt Opstandingslichaam ontvangen, aan Hem gelijkvormig.

Ik hoef u al de desbetreffende Bijbelplaatsen niet te noemen, zoals **1 Cor. 15** aan het eind; **1 Tess. 4**, ze zijn u bekend.

Zij, die levens achtergebleven zijn, worden in een punt des tijds veranderd. Wat zal dat zijn! Paulus hoopte, dat het al bij zijn leven zou plaatsvinden. **Fil. 3:20-21** *“Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmee Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen”*.

Wij zullen Hem zien gelijk Hij is en aan Hem gelijk zijn en eeuwig bij Hem zijn. Wonderbaar! Is het daarmee afgelopen? Neen, het zich zich door: dan komt ook Israël aan de beurt en in zekere zin is God daarmee al begonnen.

Waarom? Omdat Jezus het offer ook bracht als Koning der Joden; dat stond boven Zijn kruis, in drie talen, leesbaar voor heel de wereld, in het Hebreeuws, Grieks en Latijns *“Jezus van Nazareth, koning der joden”*. Omdat Hij als Davids zoon, die recht heeft op de troon van David, de zonden van David en van heel zijn volk, het Joodse volk, ook aan het kruis nagelde en in Zijn lichaam wegdroeg in het graf, daarna opstond uit de doden, zo zal en moet Israël herrijzen uit het stof des doods.

Eerst zal Israël nationaal opstaan; wij kennen dat hoofdstuk 37 uit het boek Ezechiël over de dorre doodsbeenderen. Daar wordt beschreven hoe Israël als volk, als natie begraven ligt in de graven onder de volkerenwereld en dat het daar zéér dor en doods is geworden, zodat ze zeggen: *“we hebben geen hoop meer, onze hoop is volkomen weg”*.

Dan vraagt God aan Zijn profeet *“Mensenkind, kunnen deze beenderen herleven”*? Het is één chaos want hier liggen een paar beenderen en daar een paar, alles verspreid als in een enorme diaspora.

Maar God zegt: *“Profeteer”*! Het eeuwige Woord van God is Jezus. Als de grote Koning van Israël gaf Hij Zijn leven om de vervallen hut van David weer op te richten. Gods Woord zal in vervulling gaan, want Gods Woord is levend en krachtig en het zal doen waartoe Hij het uitzendt.

En zo zien wij, als Ezechiël gaat profeteren, een geweldige beweging onder die beenderen ontstaan, een beweging onder het oude volk Israël, de Zionistische beweging bijvoorbeeld, waardoor de doodsbeenderen naar elkaar toe gaan. God bekleedt die beenderen weer met spieren en vlees en er kwam een huid overheen.

Ze gaan op hun voeten staan, een zeer groot leger. Zo aanschouwen wij het nationale herstel van Israël. God opent de graven onder de volken één voor één en steeds meer. Rusland, die ze vast wil houden, moet steeds meer Joden laten gaan dan ooit tevoren.

Maar de Geest was er nog niet in. Neen, nog niet. Zolang de Gemeente nog hier is, komt Israël niet geestelijk tot leven. Dat zal pas gaan gebeuren, als de Gemeente bij Jezus vergaderd is, zoals Paulus het ons zo mooi schildert.

“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 1

Rom. 11:25-27 *“want, broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, en aldus zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal de goddeloosheden van Jakob afwenden. En dit is mijn verbond met hen, wanneer Ik hun zonden wegneem”.*

In vers 25 zegt Paulus *“...opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn...”*. Wat zijn er ook thans nog veel eigenwijze Christenen, die niet geloven in een herstel van Israël. Die gelovigen moeten dan maar eens gaan twifelen aan hun eigen verlossing. Ik twijfel daar niet aan, omdat ik weet, dat hij voor mij gestorven, begraven en opgestaan is. Hij leeft! Ik weet dat mijn Verlosser leeft en dáárom leef ik. En zo zal ook Israël herleven.

Als Paulus aan het eind van vers 25 zegt: *“totdat de volheid der heidenen binnengaat”* dan duidt hij ook weer op de opstanding der doden ten leven, want eerst moeten de eerstelingen uit de volken de Gemeente – binnengaan. (*“Het feest der Weken”*) (Zie onze studie *“Het grote verlossingsplan van God”*) Is met de herleving van Israël dan het einde gekomen? Neen, het gaat nog steeds verder, de hele kosmos wordt erbij betrokken.

Ik wil u dit nog zeggen van de volkerenwereld. Ook de volkerenwereld zal tot een heropstanding komen. Eens zal de aarde bevolkt zijn met volken, de God zullen dienen in geest en in waarheid, die tot eer van Zijn Naam zullen zijn, beeld dragers, zoals God het in het begin bedoeld heeft, voortgekomen uit de eerste beeldrager, de eerste Adam, die gevallen is.

Want Jezus stierf aan het kruis als de laatste Adam en daardoor heeft Hij alles, wat door de eerste Adam bedorven is, in Zijn graf weggedaan en is Hij verzezen als het hoofd van de nieuwe mens, de volkerenwereld van het Duizendjarig Vrederijk. Want Hij zal niet alleen Koning van Israël zijn, maar Koning der koningen. Zij rijk zal zijn vanaf de rivier de Eufraat tot aan de einden der aarde.

Paulus zegt dat zo heerlijk in Rom. 11:11 als hij spreekt over de val van Israël. *“Ik vraag dan: zij zijn toch niet zo gestruikeld, dat ze wel vallen moesten? Volstrekt niet! Door hun val is het heil to de heidenen gekomen om hen tot naijver op te wekken”*. Dat gebeurt, als straks het volk Israël voor zijn ogen zal zien dat de ware Gemeente de heerlijkheid ingaat, met Jezus, hún Messias, hún Koning, die alles gaat beërven.

Dan wordt Israël heilig jaloers, dat verzeker ik u! Nu nog niet. Pas als de ware Gemeente te voorachijn komt! Vers 12: *“Betekent nu hun val rijkdom voor de wereld”* – is dat niet zo, dat de val van Israel ons het rijke Evangelie heeft gebracht? – *“en hun tekort rijkdom voor de heidenen, hoeveel te meer hun volheid”!*

Ja, er komt ook een volheid voor Israël, Israël zal herleven! Vers 13 *“Ik spreek tot u, heidenen. Juist omdat ik apostel der heidenen ben, acht ik dit de heerlijkheid van mijn bediening, dat ik zo mogelijk de naijver van mijn vlees (en bloed) mocht opwekken, en enige uit hen behouden. Want indien hun verwerping de verzoening der wereld is, wat zal hun aanneming anders wezen dan leven uit de doden”?*

Nu weten wij dat twee goddelijke dagen dood blijft naar de profeet Hosea. Hos. 6:2 *“Hij zal ons na twee dagen doen herleven, ten derden dage zal Hij ons oprichten, en wij zullen leven voor zijn aangezicht”*. En die tijd is bijna om want één dag is bij God als duizend jaar. Daarom zien wij nu dan ook al het begin: de nationale herleving.

Hos. 6:1 *“Komt, laat ons wederkeren tot de Here! Want Hij heeft verscheurd, en zal ons helen. Hij heeft geslagen, en zal ons verbinden. Hij zal ons na twee dagen doen herleven, ten derden dage zal Hij ons oprichten en wij zullen leven voor Zijn aangezicht”*. Wat heerlijk! Tweeduizend jaar geestelijk dood e dan herleven om duizend jaar Zijn volk te zijn!

Kort na de eerste Pinksterdag vestigt Petrus er de aandacht op wat er zal gebeuren met wanneer Israël ook zijn Messias heeft aanvaard en nationaal maar ook geestelijk tot opstanding is gekomen. Petrus en de anderen roepen Israël op om tot bekering te komen.

“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 1

Hand. 3:19 “Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heren, en Hij de Christus, die voor u tevoren bestemd was, Jezus, zende; Hem moest de hemel opnemen tot de tijden van de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van Zijn heilige profeten, van oudsher”.

Ja, Heer, voltooi met haast Uw Gemeente in deze tijd! Satan schijnt alles op alles te zetten om dat te vertragen; het ziet er uitwendig treurig uit met de Gemeente maar tóch blijft Jezus Overwinnaar! En Hij komt tot Zijn heerlijk doel, want het ligt vast in Hem wanneer Israël tot herleving zal komen en door Israël de ganse schepping bevrijd zal worden van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zegt Paulus. Dat is, waar ook ons lichaam onder lijdt, aan vergankelijkheid, aftakeling, ontluistering.

Dan wordt de ganse schepping bevrijd van de vergankelijkheid en ontvangt de heerlijkheid, die op de eerste plaats voor Gods kinderen bestemd is, de heerlijkheid Gods, de heerlijkheid van Jezus.

Halleluja! Amen.

(einde deel 1 – wordt vervolgt in deel 2)